

..โอวาทธรรมหลวงปู่เปลี่ยน ปัญญาปทีโป เช้าวันเสาร์ที่ 4 กุมภาพันธ์ 2560..

..ขอเจริญพรคณะศรัทธาญาติโยมท่านสาธุชนทั้งหลาย คนเรานี้ โชคดีที่ได้เกิดมาเป็นมนุษย์ ได้ร่างกายบริสุทธิ์บริบูรณ์ทั้งหญิงและชาย ซึ่งก็หาได้ยาก การได้มาเกิดเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ก็เรียกว่า โชคดี เราเห็นว่า การได้เกิดมาเป็นมนุษย์นั้นมีความเหลื่อมล้ำต่ำสูงต่างกัน เหตุฉะนั้นเรื่องร่างกายก็ดี เรื่องการไม่สมประกอบก็ดี เราก็จะให้เห็น ทำไมเล่าคนเราเกิดขึ้นมาเป็นมนุษย์แล้ว จึงขาดตกบกพร่องบางสิ่งบางอย่าง บางคนก็หูหนวกตาบอด บางคนก็มีมือด้วนขาด้วน บางคนก็บ้าใบ้เสียจริตผิดมนุษย์ เป็นคนวิกลจริตต่างๆ อย่างนี้ เป็นด้วยอำนาจของกรรม เหตุฉะนั้นผู้ที่ได้มาเกิดแล้ว สมบูรณ์แบบทั้งร่างกาย ครบทั้งอาการ 32 ก็เรียกว่าเป็นผู้ที่มาด้วยบุญด้วยกุศลที่ตนเองได้สร้างเอาไว้ จึงเกิดมาให้ผลเป็นเรื่องของกรรม เรียกว่ากรรมเป็นผู้ติดตาม กรรมเป็นแดนเกิด เราเกิดมาด้วยอำนาจของกรรมทุกท่านทุกคน ทุกคนควรจะภูมิใจว่า ตนเองนี้ได้ทรัพย์สมบัติอันล้ำค่า คือร่างกายกายาของพวกเราที่สมบูรณ์ นอกจากนั้นเรายังได้ทำคุณงามความดี ทำบุญทำทานการกุศลตามการทำมาหาได้ของตน เรียกว่าชีวิตก็เป็นมงคลเพิ่มเติมขึ้นไปเรื่อยๆ คนที่สมบูรณ์แล้วก็จะได้สมบูรณ์มากขึ้น เหตุฉะนั้นบุญกุศลที่เพิ่มพูนบุญบารมี ที่เราได้สร้างคุณงามความดีนี้ เรียกว่าเพิ่มเติม กรรมเก่าของเราได้มาแก้ในวันนี้ทำไมเราไม่สร้างต่อ ก็จะมีผลต่อพวกเราไปเรื่อยๆ ตามขั้นตามตอน บางบุคคลตายแล้วไปเกิดได้เร็วก็มี ไปเกิดกับลูกหลานกับญาติพี่น้องก็มี บางบุคคลได้เคยทำบาปความชั่ว ก็ไปเกิดในที่ทุกข์ยากก็มาก เราก็จะเห็นว่าความสมบูรณ์เป็นอย่างนี้เอง ถ้าคนสมบูรณ์นั้นไปเกิดใหม่ ก็จะมีจิตนิสัยไปในทางที่ดี เหมือนศรัทธาญาติโยมทั้งหลาย ที่ได้พากันเกิดขึ้นมาแล้ว มีอุปนิสัยได้พากันเข้าวัดเข้าวา สร้างคุณงามความดีไว้เป็นที่พึ่งของตน อันเป็นบุญเป็นกุศลในชีวิตของเรา ก็เรียกว่าเป็นผู้โชคดี โชคดีที่เราได้มาเกิดเป็นมนุษย์แล้ว โชคดีที่ชีวิตของเรายังมีอยู่ เราก็จะได้ทำคุณงามความดีมากขึ้น โชคดีที่ได้มาพบพระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้ากว่าจะได้อุบัติขึ้นมาเกิดในโลกนั้น แสนยากแสนลำบากกว่าจะมีแต่ละองค์ๆมาเกิด พระพุทธเจ้าโคตมะของพวกเราที่ดี ท่านสร้างบุญบารมีมาสื่อสงไขยแสนมหากัปป์ บำเพ็ญคุณงามความดีเป็นพระโพธิสัตว์ ตั้งใจบำเพ็ญคุณงามความดีจนสำเร็จได้สมความปรารถนา จึงได้มาเป็นพระพุทธเจ้า เมื่อได้เป็นพระพุทธเจ้าแล้ว ได้ตรัสรู้อนุตรสัมมาสัมโพธิญาณ ได้ข้อธรรมกรรมฐานอะไร ได้ทำคุณงามความดีอะไร พระองค์ก็รู้ได้เห็นได้เข้าใจอะไร พระองค์ก็ได้ตรัสเทศนาแนะนำสั่งสอน การได้ยินได้ฟังธรรมะของพระพุทธเจ้าเป็นสิ่งที่ดี เราจึงจะรู้ว่าอะไรถูกอะไรผิด ทำอะไร ทุกสิ่งทุกอย่างนั้น มันผิดหรือมันถูก ให้ความทุกข์หรือให้ความสุข เราก็จะได้ศึกษา ถ้าสิ่งใดมาทำให้เกิดทุกข์ เราก็จะได้รู้จักละและแก้ไขตนเองให้มันดีขึ้น เพื่อที่จะได้ปล่อยได้วางไปเสีย สิ่งใดที่มันทำแล้วมีความสุขความเจริญเกิดขึ้น เราก็จะได้ทำสิ่งนั้น ปฏิบัติสิ่งนั้น เหมือนพวกเราพากันทำนี้แหละ

.. และ โชคดีที่ได้มาเกิดในเมืองไทย แม้นคนชาติอื่นที่มาอยู่เมืองไทยก็เหมือนกัน ก็โชคดีที่ได้มี พระพุทธศาสนา มาสั่งสอน ให้รู้จักบุญจักบาป รู้จักคุณจะโทษ รู้จักประโยชน์และไม่ใช่ประโยชน์ ก็ถือว่า โชคดีเรียกว่าเป็นปฏิรูปประเทศ ประเทศที่สมควรที่จะสร้างสมคุณงามความดีได้ มีวัดวาอาราม มีครูบา อาจารย์อยู่ตามวัดตามวาต่างๆ ศึกษาธรรมะคำสั่งสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า อันนี้เราก็จะได้ รู้จักว่าเป็นความโชคดีของพวกเรา ที่ได้เกิดขึ้นมาแล้ว ได้ยินได้ฟังสิ่งที่ดีที่งาม ที่จะได้ประพฤติปฏิบัติเอา พวกกันทำบุญทำทานการกุศลตามการทำมาหาได้ของตน ก็ได้พากันสมาทานศีล เป็นผู้มีศีลมีธรรมเกิดขึ้น เหตุฉะนั้นการรักษาศีลแต่ละข้อๆ นั้น ก็แล้วแต่ความสามารถของเราที่จะรักษาได้ เหมือนเราจะทำบุญทำ ทาน เมื่อสมาทานศีลแล้ว ก็เป็นผู้มีศีลบริสุทธิ์ ศีล 5 ก็บริสุทธิ์ ศีล 8 ก็บริสุทธิ์อยู่ ยังไม่เสียหายยังไม่ล่วงเกิน ทำให้ศีลขาด ก็เรียกว่าได้ศีลบริบูรณ์ ศีล 8 ก็ดีก็ต้องให้ระวังรักษาให้ศีลสมบูรณ์ปฏิบัติตามศีล 8 ก็เป็นระดับ ขึ้นไปเรื่อยๆ แต่ศีล 5 นี้เป็นเบื้องต้นของศีล เหตุฉะนั้นคนที่รักษาศีล 5 เมื่อเกิดชาติใดภพใดก็ดี ก็จะมี ร่างกายสมบูรณ์ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว เหตุฉะนั้นเมื่อได้ร่างกายสมบูรณ์แล้ว บางบุคคลก็ได้ไปเกิดบนสวรรค์ ไปเกิดตามชั้นต่างๆ ตามแต่กำลังของตนเองที่ปฏิบัติได้ เรียกว่าเป็นชั้นภูมิของผู้ที่ได้รับการรักษา ศีล เหตุฉะนั้นผู้ที่ รักษาศีล 8 ก็จะได้ไปเกิดในพรหมโลก พรหมโลกนั้นก็ถือว่า เป็นผู้ถือศีลที่ได้เกิดขึ้นมาเป็นมนุษย์ เราก็จะ เห็นการจำแนกแจกทานคนทุกชั้นคนจน จะเห็นคนเมตตาคนทุกชั้นคนจนคนเดือดร้อนคนที่ได้รับความวุ่นวาย เพราะเขามีทรัพย์สมบัติในการจำแนกแจกทาน เรียกว่าเป็นผู้ที่มีเมตตาต่อเพื่อนมนุษย์และสัตว์ทั้งหลาย ผู้ถือ ศีลทั้งหลายเป็นผู้ที่มีเมตตา บ้านเราเมืองเราต้องการความสงบ ต้องการตั้งอยู่ในคุณงามความดี เพื่อให้อยู่ดี มีความสงบเกิดขึ้น สะดวกสบายไม่มีความเดือดร้อน ไม่วุ่นวายเหมือนต่างประเทศ ต่างประเทศเขาไม่ได้ รักษาศีลเหมือนกับพวกเรา ไม่รู้จักคำว่าศีล ก็เลยรบราฆ่าฟันเบียดเบียนซึ่งกันและกัน ล้มหายตายจากซึ่งกัน และกัน แรกบ้านแตกเมืองอยู่ไม่เป็นสุข เรียกว่าพวกนั้นไม่รู้จักศีล ไม่ได้ปฏิบัติ ก็ไม่มีใครแนะนำสั่งสอนศีล ให้เลย ไม่รู้จักการปฏิบัติไม่รู้จักบุญจักบาป ก็เลยพากันทำปาณาติบาต รบราฆ่าฟันเบียดเบียนกัน สร้างอาช ญาต่างๆ มาทำร้ายชีวิตซึ่งกันและกัน สร้างบาปให้เกิดขึ้นแก่ตนอยู่เรื่อยๆ ก็ทำให้ความวุ่นวายเกิดขึ้น ก็ เพราะเขาไม่ได้รักษาศีลนั่นเอง

.. บ้านเมืองเราต้องการอยู่ในความสงบ เราก็ต้องรักษาศีลข้อปาณาติบาต มีเมตตาต่อซึ่งกันและกัน นอกจากนั้นเราก็ยังได้แผ่เมตตาให้กับเจ้ากรรมนายเวรทั้งหลาย ที่เคยสร้างเวรต่อกันและกัน บางคนทำไม เกิดมาชาตินี้ เราไม่ได้ทำผิดศีลธรรมอะไร แต่ทำไมเขามาว่ามาค่าเรา มาทูปมาตีตนเอง มาคิดไม่ดีไม่งาม จะ มาฆ่าเราอย่างนั้นอย่างนี้ พวกเราทั้งหลายก็รู้และเข้าใจว่า อันนี้เป็นอำนาจของกรรมเก่า ที่ติดตามให้ผลแก่ผู้ ที่ได้สร้างกรรมเอาไว้ เหตุฉะนั้นพวกเราทั้งหลายก็จะได้รู้ในศีลแต่ละข้อนี้ เราก็จะได้รู้จัก แต่บุคคลอื่นใน

บ้านเมืองอื่นเขาไม่รู้จัก เขาไม่ได้รักษาศีล เมื่อมันเป็นไปอย่างนั้นเราก็จะได้เข้าใจ เราก็จะเห็นบ้านอื่นเมืองอื่นอยู่ไม่สงบ มีความทุกข์มากมาย มีความลำบาก ทางวัดทางวาณีย์ก็ได้สอนให้คนมีศีลธรรม แนะนำเอาศีลธรรมไปปฏิบัติตน ให้อยู่ด้วยกันด้วยความสามัคคีปรองดองกัน ไม่ถกเถียงทะเลาะวิวาทกัน ไม่ทุบไม่ตี ไม่เบียดเบียนกัน อยู่ด้วยกันด้วยความเมตตา เราก็จะอยู่ด้วยกันแบบมีความสุข เหมือนกับศรัทธาญาติโยมทั้งหลายที่อยู่ด้วยกันแบบนี้ อยู่กันด้วยความสงบ เมื่ออยู่ในความสงบก็เลยได้เห็นความสุข ความสงบนี้ไม่มีใครทำให้กันเดือดร้อน ก็เลยมีความสุขนั่นเอง ท่านจึงสอนให้มีเมตตาต่อซึ่งกันและกัน อยู่ด้วยกันด้วยความสงบ พระองค์จึงทรงสั่งสอนไว้ว่า..นัตถิสันติปรมังสุขัง.. สุขอื่นยิ่งกว่าความสงบไม่มี เหตุฉะนั้นความสงบนี้มิได้อยู่ที่ไหน ความสุขก็จะอยู่ที่นั่น เหตุฉะนั้นเมื่อเรารู้ถึงความสงบภายนอกแล้ว เราก็ต้องโน้มนี้กระลึกถึงมาสู่ความสงบภายใน ภายในจิตใจให้ใจสงบ ใจไม่วุ่นวายใจไม่เดือดร้อน อย่างนี้ก็เรียกว่าใจสงบมีความสุข แต่แต่ละสิ่งละอย่างก็มารวบรวมลงที่ความสงบ ความสงบคือความสุข

.. เหตุฉะนั้นทุกคนต้องการความสุข ก็เลยมาทำคุณงามความดี มาทำบุญทำทานการกุศล รักษาศีลนั่งเจริญเมตตาภาวนาก็ดี ฝึกฝนอบรมจิตใจ ฝึกจิตของเจ้าของให้คิดไปในทางที่ดี เมื่อจิตเราคิดดีแล้วเราก็สามารถพูดคุยกัน ไปที่ที่ไหนๆคนใจดีใจเย็นพูดจาปราศรัยกัน ก็ไม่มีกระทบกระเทือนต่อบุคคลอื่น ไม่กระทบกระเทือนต่อตนเองให้ลำบาก การทำอะไรก็ไม่กระทบกระเทือนคนอื่น ให้เกิดความเดือดร้อนวุ่นวายอยากเห็นคนอื่นมีความสุขสบาย ก็เรียกว่ามีความเมตตา เหตุฉะนั้นเมื่อเรามีเมตตาต่อซึ่งกันและกันนี้ ก็เรียกว่าเมตตาธรรมค้ำจุนโลก การจะอยู่ในความสงบก็ต้องอาศัยซึ่งว่า มีความเมตตาความรักใคร่ กรุณาคือความสงสารซึ่งกันและกัน มุทิตาคือการพลอยยินดีเมื่อคนอื่นได้ดี เมื่อเห็นเขาทำบุญก็ขออนุโมทนาบุญด้วย เหมือนพวกเรามาบริจาคจำแนกแจกทาน ถวายอาหารแก่พระสงฆ์ก็ขออนุโมทนาด้วย อนุโมทนาบุญกุศลกับผู้ที่ทำได้ เรียกว่ามีความยินดีช่วยในการทำคุณงามความดี เรียกว่าบุญสำเร็จได้ด้วยการอนุโมทนา บุญสำเร็จด้วยการชวนชวายเป็นการที่เราได้ชักชวนคนอื่น คนที่ยังไม่ได้เข้าวัดเข้าวาไม่รู้จักบุญจักบาป ให้อุจจกเข้าวัดเข้าวา ได้ทำบุญทำทานการกุศล จากการทำมาหาได้ของตน บางคนนั้นมีความฉลาด ยอมให้คนที่มิมีเงินน้อยๆ 10 บาท 20 บาทร่วมทำบุญด้วย เขาก็ได้บุญด้วย เรียกว่าจูงคนอื่นให้ทำคุณงามความดี วาจาของเราก็จะเป็นวาจาที่มีเหตุมีผล มีประโยชน์มีคุณค่า ทั้งชาตินี้และชาติหน้า ได้พูดจาปราศรัยกันในทางที่ดี ในจิตใจของเราก็คิดอยู่ว่าจะทำอย่างไรให้พวกเราอยู่ด้วยกันมีความสุข อยู่ด้วยความเมตตา ดังที่กล่าวมาแล้วนั้น ..

..เมื่อเราอยู่ด้วยกัน ด้วยความเมตตาด้วยความรักนั้น อยู่แล้วไม่คิดเบียดเบียนกัน ก็อยู่กันด้วยความสงบสุข ทางด้านจิตใจก็เยือกเย็นยิ้มแย้มแจ่มใสเบิกบาน เรียกว่ามีคุณงามความดีเป็นที่ตั้งอยู่ในจิต เมื่อจิตแจ่มชื่นเบิกบานแล้ว จะยืนเดินนั่งนอนไปที่ไหน ก็จะมีมีความสุขความสบาย เรียกว่าจิตสงบ จิตมีความฉลาด

รักษาตนเอง เพราะจิตมีความรู้เป็นของตนเอง เหตุฉะนั้นเราทุกคนที่มีร่างกายแล้ว ก็ต้องมีจิตใจอยู่ด้วยกัน
รวมเป็น 2 อย่าง เมื่อผู้ที่ควบคุมดูแลร่างกายของเรานั้นคือจิตใจ และจิตใจดีแล้วก็จะได้พูดคุยกันแต่เรื่องดีๆ
ทำอะไรก็จะมีแต่เรื่องดีๆ มันก็มีความสุขอยู่เรื่อยๆอย่างนั้นเอง เหตุฉะนั้นเมื่อศรัทธาญาติโยมได้ยื่นได้
ฟังแล้ว ก็ควรกำหนดจดจำนำข้อธรรมที่ได้กล่าวมาแล้วนี้ น้อมนำไปพิจารณา โอบประน้อมโยก น้อมนำเข้า
มาสู่ตน เมื่อน้อมนำเข้ามาสู่ตนแล้ว ก็รักษาตน ตนแลเป็นที่พึ่งของตน เมื่อได้ที่พึ่งของตนแล้ว ได้ร่างกาย
มาแล้ว ก็จะได้มีความสุขความสบาย ก็ขออำนาจอวยพรให้ทุกท่าน ที่มีจิตเจตนาสร้างคุณงามความดี ได้มี
จุดประสงค์งานหมายในสิ่งใดเอาไว้ในใจ ก็ขออำนาจบุญกุศลจงคลบ้นดาลให้ศรัทธาญาติโยมทั้งหลายได้
ประสบพบเห็น แต่สิ่งที่ตนเองพึงปรารถนาด้วยกันทุกท่านทุกคนเทอญ..